

**COMITETUL EXECUTIV
AL BĂNCII NAȚIONALE A MOLDOVEI**

HOTĂRÂREA nr.
din _____ 20 __

Pentru aprobarea Ghidului privind tratamentul grupului de clienți aflați în legătură

În temeiul art.5 alin.(1) lit. d), art.11 alin.(1), art.27 alin.(1) lit. c), art.44 lit. a) din Legea nr.548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2015, nr.297-300, art.544), cu modificările și completările ulterioare, art. 74, art.83, lit.e) și art. 101 din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.434-439, art.727), cu modificările și completările ulterioare, Comitetul executiv al Băncii Naționale a Moldovei

HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Ghidul privind tratamentul grupului de clienți aflați în legătură, conform anexei.
2. Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 2 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Ghidul privind tratamentul grupului de clienți aflați în legătură

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

1. Prezentul ghid precizează abordarea pe care băncile trebuie să o adopte la aplicarea cerinței de a grupa doi sau mai mulți clienți într-un „grup de clienți aflați în legătură”, deoarece acestea constituie un singur risc în conformitate cu Regulamentul cu privire la expunerile mari.
2. Prezentul ghid se aplică băncilor cu sediul în Republica Moldova și sucursalelor în Republica Moldova ale băncilor din alte state, care sunt licențiate de către Banca Națională a Moldovei, denumite în continuare bănci.

Secțiunea 1 Grupuri de clienți aflați în legătură pe bază de control

3. La determinarea grupului de clienți aflați în legătură, bancile trebuie să considere că doi sau mai mulți clienți constituie un singur risc dacă există o relație de control între aceștia.
4. În situații excepționale, în care băncile pot demonstra că nu există un risc unic în pofida faptului că există o relație de control între clienți, acestea trebuie să documenteze circumstanțele relevante care justifică această situație într-un mod detaliat și cuprinzător.
5. Băncile vor aplica conceptul de control, definit în Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor.
6. Alți indicatori de control pe care băncile trebuie să îi ia în considerare în evaluarea lor includ următoarele:
 - 1) puterea de a decide cu privire la strategie sau de a direcționa activitățile unei entități;
 - 2) puterea de a decide cu privire la tranzacții decisive, cum ar fi transferul de profit sau pierdere;
 - 3) dreptul sau capacitatea de a coordona conducerea unei entități cu cea a altor entități pentru atingerea unui obiectiv comun (de exemplu, atunci când sunt implicate aceleași persoane fizice în conducerea sau consiliul a două sau mai multe entități);
 - 4) deținerea a mai mult de 50% din capitalul unei alte entități.
7. Băncile trebuie să grupeze doi sau mai mulți clienți într-un grup de clienți aflați în legătură pe baza unei relații de control dintre acești clienți, indiferent dacă expunerile față de acești clienți sunt sau nu sunt exceptate de la aplicarea limitei pentru expunerile mari conform Regulamentului cu privire la expunerile mari.

Secțiunea 2 Abordarea alternativă pentru expunerile față de administrații centrale

8. În conformitate cu definiția „grupului de clienți aflați în legătură”, băncile pot evalua existența unui grup de clienți aflați în legătură separat pentru fiecare dintre persoanele controlate direct de administrația centrală sau aflate în strânsă legătură directă cu aceasta („abordarea alternativă”).
9. Aceeași prevedere permite o aplicare parțială a abordării alternative, evaluând separat persoanele fizice sau juridice controlate direct de administrația centrală sau aflate în strânsă legătură directă cu aceasta (a se vedea scenariul CG 1 din anexă).
10. Prevederea clarifică și faptul că:
 - 1) administrația centrală este inclusă în fiecare dintre grupurile de clienți aflați în legătură, identificate separat pentru persoanele fizice sau juridice controlate direct de administrația centrală sau aflate în strânsă legătură directă cu aceasta (a se vedea scenariul CG 2 din anexă).

2) fiecare grup de clienți aflați în legătură conform subpunctului 1) cuprinde și persoane controlate de sau aflate în strânsă legătură cu persoana care este controlată direct de administrația centrală sau care se află în strânsă legătură directă cu aceasta (a se vedea scenariul CG 3 din anexă).

11. În situația în care entitățile controlate direct de administrația centrală sau aflate în strânsă legătură directă cu aceasta sunt dependente economic una de cealaltă, acestea trebuie să constituie grupuri separate de clienți aflați în legătură (care exclud administrația centrală), în plus față de grupurile de clienți aflați în legătură formate în conformitate cu abordarea alternativă (a se vedea scenariul CG 4 din anexă).

Secțiunea 3 Stabilirea relației de strânsă legătură pe baza dependenței economice

12. La evaluarea relației de strânsă legătură dintre clienții săi pe baza dependenței economice, banca trebuie să ia în considerare circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte, în special dacă dificultățile financiare sau falimentul unui client ar genera dificultăți de finanțare sau de rambursare pentru un alt client (a se vedea scenariile E 1, E 2, E 3 și E 4 din anexă).

13. În cazul în care o bancă poate demonstra că dificultățile financiare sau falimentul unui client nu ar genera dificultăți de finanțare sau de rambursare pentru un alt client ori un client este dependent economic de un alt client într-o măsură limitată și, prin urmare, acel client poate găsi cu ușurință un înlocuitor pentru celălalt client, nu este necesar ca acești clienți să fie considerați un singur risc.

14. La evaluarea dependenței economice, băncile trebuie să ia în considerare, în mod special, următoarele situații în care:

- 1) un client a garantat integral sau parțial expunerea unui alt client, iar expunerea este atât de semnificativă pentru garant încât acesta ar putea întâmpina dificultăți financiare în cazul în care ar fi necesară executare a garanției;
- 2) un client este răspunzător în conformitate cu statutul său juridic de membru într-o entitate, de exemplu în calitate de asociat comanditat într-o societate în comandită simplă, iar expunerea este atât de semnificativă pentru client încât clientul ar putea întâmpina dificultăți financiare, în cazul în care ar apărea o executare împotriva entității;
- 3) o parte semnificativă a încasărilor brute sau a cheltuielilor brute ale unui client (la nivel anual) provine din tranzacții cu un alt client (de exemplu proprietarul unei proprietăți rezidențiale/comerciale al cărui chirie plătește o parte semnificativă din chirie) și care nu poate fi ușor înlocuit;
- 4) o parte semnificativă a producției/randamentului unui client este vândută unui alt client al băncii, iar producția/randamentul nu poate fi vândut(ă) ușor altor clienți;
- 5) sursa de venituri preconizată pentru rambursarea creditelor a doi sau mai mulți clienți este aceeași și niciunul dintre clienți nu are o altă sursă de venit independentă care să permită administrarea și rambursarea integrală a creditului;
- 6) clienții răspund solidar, din punct de vedere legal sau contractual, pentru obligațiile față de bancă (de exemplu, un debitor și co-împrumutătorul său sau un debitor și soțul/soția/ concubinul său);
- 7) o parte semnificativă a creanțelor de încasat sau a datoriilor unui client sunt față de un alt client;
- 8) clienții au proprietari, acționari sau directori comuni. De exemplu, grupuri orizontale în care o întreprindere este legată de una sau mai multe întreprinderi, deoarece toate au același acționariat fără a avea un singur acționar care deține controlul sau deoarece sunt conduse pe o bază unificată. Această conducere poate fi bazată pe un contract încheiat între întreprinderi sau pe prevederi din statutul sau actul constitutiv al întreprinderilor respective, sau dacă organele administrative, de conducere sau de supraveghere ale întreprinderii și ale altele sau ale mai multor alte întreprinderi sunt alcătuite, în mare parte, din aceleași persoane.

15. În cazul în care clientul unei bănci este dependent economic de mai mulți clienți, nu doar de unul singur, care nu sunt dependenți între ei, banca trebuie să includă acești clienți în grupuri separate de clienți aflați în legătură (împreună cu clientul dependent).

16. Banca trebuie să formeze un grup de clienți aflați în legătură în care doi sau mai mulți dintre clienții lor sunt dependenți economic de o entitate, chiar dacă această entitate nu este un client al băncii.

17. Băncile trebuie să grupeze doi sau mai mulți clienți într-un grup de clienți aflați în legătură pe baza unei dependențe economice între acești clienți, indiferent dacă expunerile față de acești clienți sunt sau nu sunt exceptate de la aplicarea limitei de expuneri mari în conformitate cu Regulamentul cu privire la expunerile mari.

Secțiunea 4 Dependența economică printr-o sursă principală de finanțare

18. Băncile trebuie să ia în considerare situațiile în care problemele de finanțare ale unui client se pot extinde asupra altuia, din cauza unei dependențe unidirecționale sau bidirecționale de aceeași sursă de finanțare. Aici nu sunt incluse cazurile în care clienții obțin finanțare de pe aceeași piață (de exemplu, piața efectelor de comerț) sau în care dependența clienților de sursa lor actuală de finanțare este cauzată de bonitatea financiară deteriorată a clienților, astfel încât nu pot înlocui cu ușurință sursa de finanțare respectivă.

19. Băncile trebuie să ia în considerare cazurile în care sursa comună de finanțare de care se depinde este asigurată chiar de bancă, de grupul său financiar sau de părțile cu care aceasta are legături (a se vedea scenariile E 5 și E 6 din anexă). A fi clienți ai aceleiași bănci nu reprezintă în sine o cerință de a grupa clienții, dacă banca care oferă finanțarea poate fi cu ușurință înlocuită.

20. Băncile trebuie să evalueze și orice contagiune sau risc idiosincronic care ar putea decurge din următoarele situații:

- 1) folosirea unei singure entități de finanțare (de exemplu, aceeași bancă sau sursă ce nu poate fi înlocuită cu ușurință);
- 2) folosirea de structuri similare;
- 3) sprijinirea pe angajamente dintr-o singură sursă (de exemplu garanții, sprijin de creditare în tranzacții structurate sau facilități de lichiditate neangajate), ținând cont de solvabilitatea sa, în special atunci când există neconcordanțe de scadențe între scadența activelor-suport și frecvența necesarului de refinanțare.

Secțiunea 5 Raportul dintre relația de strânsă legătură prin control și relația de strânsă legătură prin dependență economică

21. Băncile trebuie să identifice, în primul rând, care clienți se află în legătură printr-o relație de control („grupul de control”) și care clienți se află în legătură printr-o relație de dependență economică. Ulterior, băncile trebuie să evalueze dacă grupurile de clienți aflați în legătură identificate trebuie să se fie considerate ca fiind (parțial) în legătură între ele (de exemplu, dacă grupurile de clienți considerați ca fiind aflați în legătură prin dependență economică trebuie grupate împreună cu un grup de control).

22. În evaluarea lor, băncile trebuie să analizeze fiecare caz separat, adică să identifice un posibil lanț de contagiune („efectul domino”) pe baza circumstanțelor individuale (a se vedea scenariile C/E 1 și C/E 2 din anexă).

23. În cazul în care clienții care fac parte din grupuri de control diferite se află în strânsă legătură printr-o relație de dependență economică, toate entitățile pentru care există un lanț de contagiune trebuie grupate într-un singur grup de clienți aflați în legătură. Contagiunea în aval trebuie presupusă de fiecare dată când un client este dependent economic și este el însuși în vârful unui grup de control (a se vedea scenariul C/E 3 din anexă). Contagiunea în amonte a clienților care controlează o entitate dependentă economic trebuie presupusă numai atunci când acest client care deține controlul este, de asemenea, dependent economic de entitatea care constituie legătura economică dintre cele două grupuri de control (a se vedea scenariul C/E 4 din anexă).

Secțiunea 6 Stabilirea relației de legătură în contextul tranzacțiilor efectuate cu banca de către o persoană în interesul altei persoane

24. În sensul literei subpunctului 3) din noțiunea „grup de persoane aflate în legătură” la determinarea existenței „altor relații” se va ține cont, cel puțin de relațiile între următoarele persoane:

- a) persoanele aflate în divorț, persoanele aflate în relații de tutelă și curatelă, afinii rudelor de pînă la gradul III, soții rudelor și afinilor;
- b) persoanele aflate în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj) sau în relații asemănătoare celor dintre părinți și copii;

c) persoanele aflate în alte relații care conduc la o dependență socială și/sau economică dintre două sau mai multe persoane.

25. La efectuarea unei sau mai multor tranzacții de creditare cu un debitor băncile vor determina, după caz, persoanele în interesul cărora a fost efectuate operațiunile cu debitorul, precum și dacă față de persoanele, în interesul cărora au fost efectuate tranzacțiile, banca se expune printr-un activ și/sau element extrabilanțier, reflectat în bilanț și/sau în afara bilanțului, care poate fi supus riscului de credit.

26. În cazul în care se va constata existența expunerii menționate la punctul 25 banca va determina existența sau lipsa relațiilor prevăzute în subpunctul 3) din noțiunea de „grup de persoane aflate în legătură” prin care ar putea fi influențat debitorul băncii față de care banca are un activ sau un angajament condițional (spre exemplu relații de muncă, acționare în baza procurii în numele altei persoane, relații civile, persoanele aflate în divorț, persoanele aflate în relații de tutelă și curatelă, afinii rudelor de pînă la gradul III, soții rudelor și afinilor, persoanele aflate în relații asemănătoare celorla dintre soți (concubinaj) sau în relații asemănătoare celorla dintre părinți și copii, persoanele aflate în alte relații care conduc la o dependență socială și/sau economică dintre două sau mai multe persoane).

Secțiunea 7 Procedurile de control și administrare pentru identificarea clienților aflați în legătură

27. Băncile trebuie să dețină informații detaliate despre clienții lor și relațiile clienților lor. De asemenea, băncile trebuie să se asigure că personalul lor înțelege și aplică prezentul ghid.

28. Identificarea legăturilor posibile dintre clienți trebuie să fie parte integrantă din procesul de acordare și supraveghere a creditelor unei bănci. Organul de conducere trebuie să se asigure că procesele adecvate de identificare a legăturilor dintre clienți sunt documentate și implementate.

29. Băncile trebuie să identifice toate relațiile de control dintre clienții lor și să le documenteze corespunzător. Băncile trebuie să investigheze și să documenteze orice dependențe economice posibile între clienții lor, să ia măsuri rezonabile și să folosească informații, imediat ce au devenit disponibile băncii; pentru a identifica aceste legături. Dacă o bancă dispune de informații că anumiți clienți au fost considerați ca aflați în strânsă legătură de o altă bancă (de exemplu, ca urmare a existenței unui registru public), trebuie să ia în considerare informațiile respective.

30. Eforturile băncii de a investiga dependențele economice în rândul clienților săi trebuie să fie proporționale cu dimensiunea expunerilor. Băncile trebuie să își consolideze investigațiile prin cercetarea detaliată a oricărui tip de informații neconfirmate, precum și a informațiilor care nu se referă la clienții băncii, în orice situație în care suma tuturor expunerilor față de un singur client individual depășește 5% din fondurile proprii de nivel 1 ale băncii.

31. Pentru a evalua cerințele de grupare pe baza unei combinații de relații de control și dependență economică, băncile trebuie să colecteze informații despre toate entitățile care formează un lanț de contagiune. În cazul în care o bancă, care nu poate identifica toți clienții care constituie un singur risc din cauza că există relații de strânsă legătură provenind de la entități care nu se află în relație de afaceri cu banca și, prin urmare, sunt necunoscute băncii, obține informații despre relații de strânsă legătură prin intermediul unor entități din afara clientelei sale, banca trebuie să folosească aceste informații la evaluarea raportului de legătură.

32. Procedurile de control și administrare în vederea identificării clienților aflați în legătură trebuie supuse revizuirii periodice, pentru a asigura adecvarea și actualitatea lor. De asemenea, băncile trebuie să monitorizeze schimbările în relațiile de strânsă legătură, cel puțin în contextul verificării periodice a creditelor și atunci când se planifică o majorare substanțială a unui credit.

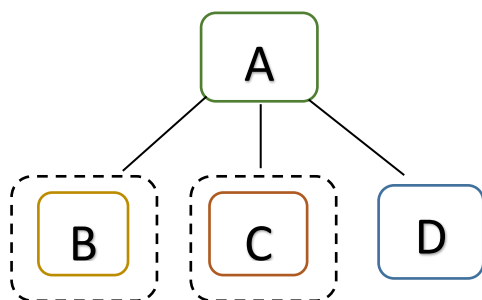
Scenarii aferente relațiilor de control și dependență economică între clienții băncilor în vederea determinării grupului de clienți aflați în legătură

Scenariile cuprinse în prezenta anexă ilustrează aplicarea ghidului pentru grupurile de clienți aflați în legătură, care intră sub incidența definiției „grup de clienți aflați în legătură” din Regulamentul cu privire la expunerile mari. Scenariile prezentate urmează a fi aplicate de către băncile raportoare.

Secțiunea 1 Grupuri de clienți aflați în legătură pe bază de control

Scenariul C 1: Caz excepțional (nu există un singur risc, deși există o relație de control)

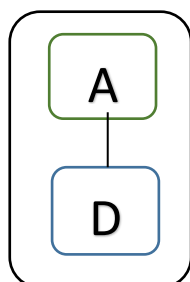
Banca are expuneri față de toate entitățile enumerate mai jos (A, B, C și D). Entitatea A deține controlul asupra B, C și D. Filialele B, C și D sunt entități cu scop special/vehicule investiționale specializate (SPE/SPV).



Pentru a evalua absența unui singur risc, deși există o relație de control, banca trebuie să evalueze cel puțin toate elementele următoare în legătură cu fiecare dintre SPE/SPV (entitățile B, C și D din acest scenariu):

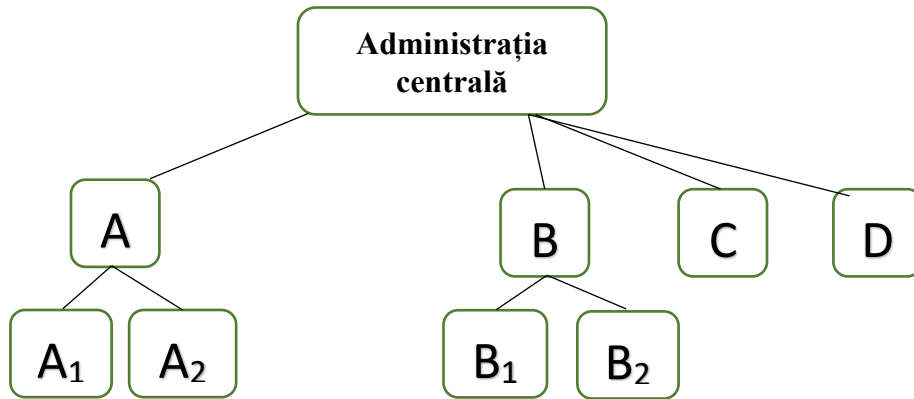
- 1) absența unei relații de interdependență economică sau a oricăror alți factori ce ar putea sugera o corelație pozitivă semnificativă între calitatea creditului întreprinderii-mamă A și calitatea creditului SPE/SPV (B, C sau D). Pe lângă alți factori, trebuie evaluate ca posibile semne de corelație pozitivă semnificativă eventuala sprijinire pe întreprinderea-mamă A pentru surse de finanțare și unele criterii care împiedică deconsolidarea SPE/SPV sau derecunoașterea activelor securitizate pe baza normelor contabile aplicabile.
- 2) Natura specifică a SPE/SPV, în special indisponibilitatea sa în caz de faliment - în sensul că există acorduri efective ce asigură faptul că activele SPE/SPV nu vor fi disponibile creditorilor întreprinderii-mamă A în cazul insolvenței sale - și dacă titlurile de creanță emise de SPE/SPV fac în mod normal referire la active care sunt datorii ale terțelor părți.
- 3) Îmbunătățirea structurală într-o securitizare și separarea obligațiilor SPE/SPV de cele ale întreprinderii-mamă A, cum ar fi existența dispozițiilor, în documentația referitoare la tranzacții, care asigură continuitatea administrării și cea operațională.

După ce a evaluat toate aceste elemente, banca poate concluziona că, de exemplu, filialele B și C nu constituie un singur risc cu întreprinderea-mamă A. Prin urmare, banca trebuie să ia în considerare un grup de clienți aflați în legătură, constituit numai din clienții A și D. Banca trebuie să documenteze aceste evaluări și constatările respective în mod cuprinzător.



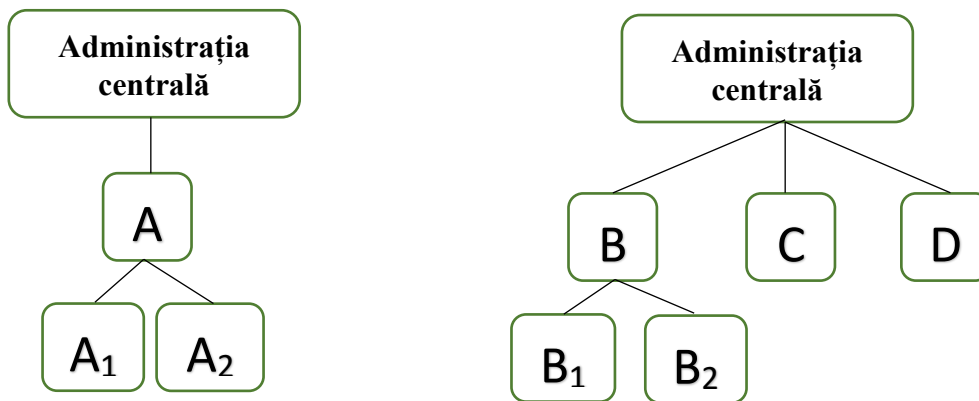
Abordarea alternativă pentru expunerile față de administrații centrale

Pentru a ilustra scenariile posibile, se folosește următorul scenariu general: administrația centrală deține control direct asupra a patru persoane juridice (A, B, C și D). Entitățile A și B, la rândul lor, dețin fiecare control direct asupra a două filiale (A1/A2, B1/B2). Banca are expuneri față de administrația centrală și față de toate entitățile prezentate.

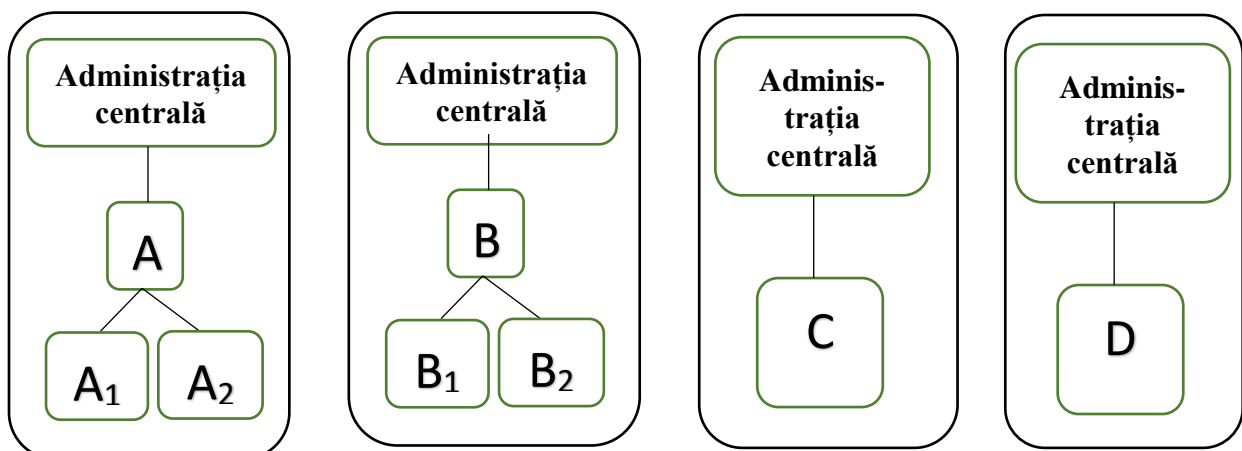


Scenariul CG 1: Abordarea alternativă - utilizare parțială

Banca ar putea extrage un singur grup („administrație centrală/entitatea A/toate entitățile controlate sau dependente de A“) și să mențină tratamentul general pentru restul („administrație centrală/entitățile B, C și D/toate entitățile controlate sau dependente de entitatea B“):

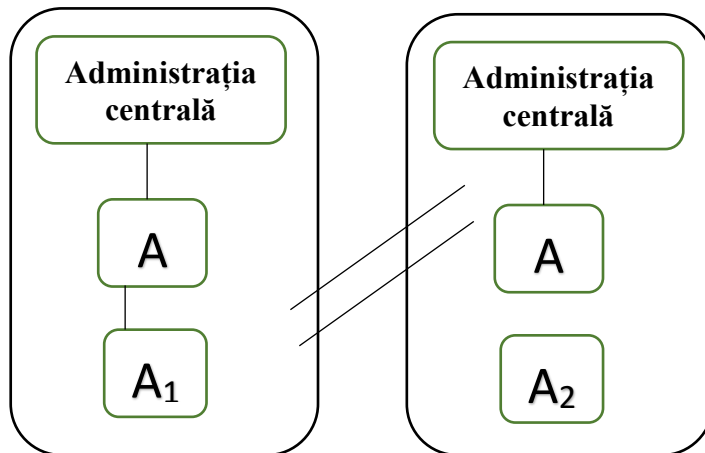


Scenariul CG 2: Abordarea alternativă – folosită pentru toate entitățile direct dependente



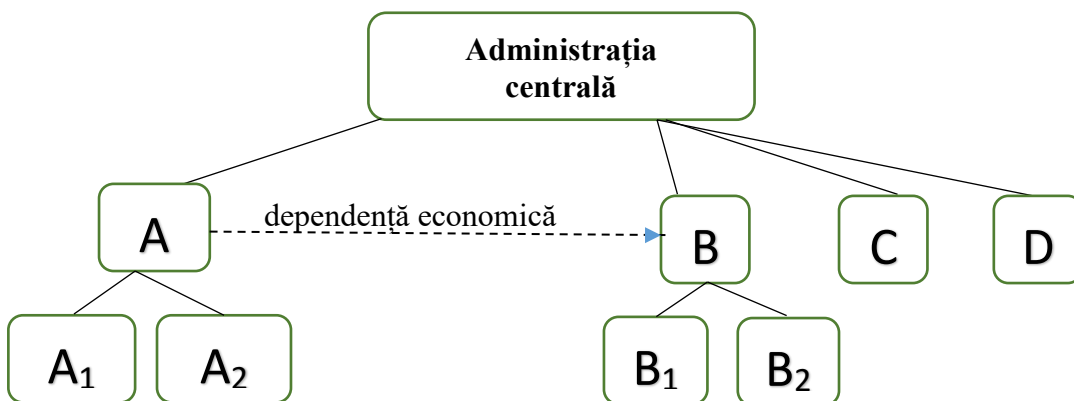
Scenariul CG 3: Abordarea alternativă - aplicabilă la „primul/al doilea nivel“, nu mai jos

În scenariile CG1 și CG2, entitățile A, B, C și D constituie „al doilea nivel“, adică nivelul aflat imediat sub administrația centrală („primul nivel“). În acest caz este posibilă extragerea din grupul general al clienților aflați în legătură. Totuși, entitățile A1, A2, B1 și B2 se află doar în legătură indirectă cu administrația centrală. O extragere la nivelul acestora nu este posibilă (de exemplu atât A1, cât și A2 trebuie incluse în grupul „administrația centrală/A“):

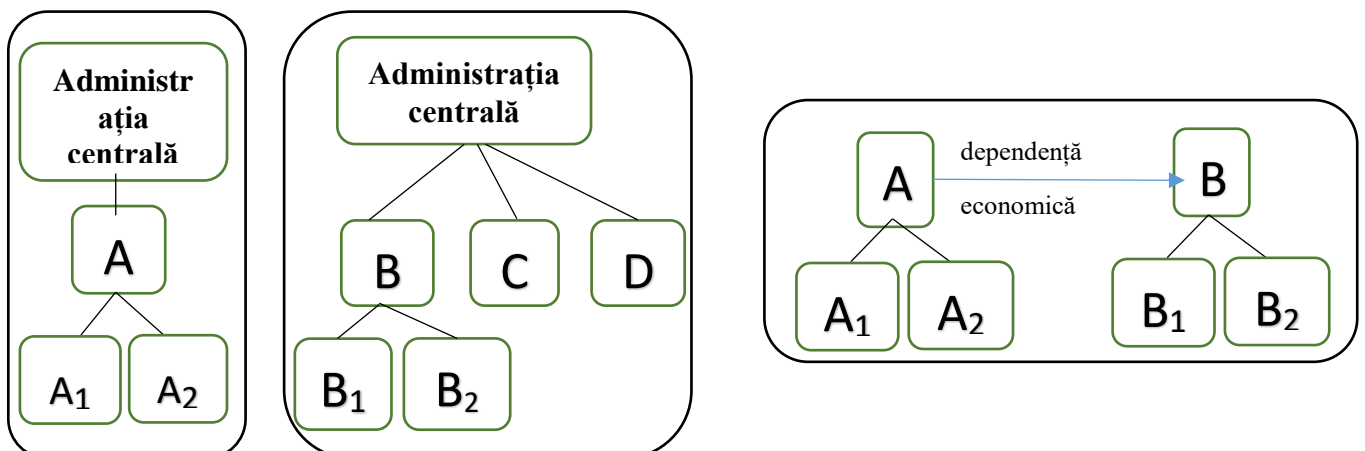


Scenariul CG 4: „Legături orizontale” la „al doilea nivel”

Într-o variantă a scenariului general de mai sus, entitățile A și B sunt dependente economic (dificultățile de plată pentru B ar fi contagioase pentru A):



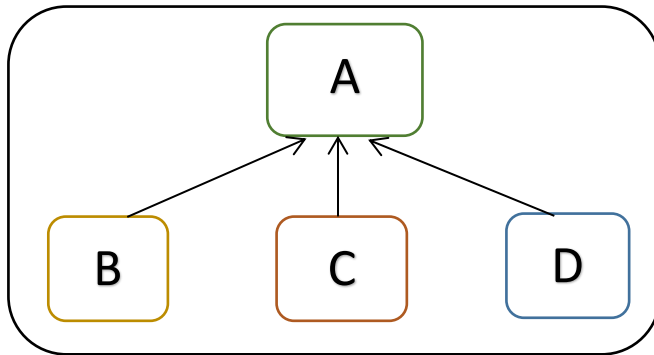
Presupunând că instituția raportoare folosește abordarea alternativă numai parțial, așa cum se descrie în scenariul CG1 de mai sus, trebuie luate în considerare următoarele grupuri de clienți aflați în legătură:



Secțiunea 2 Stabilirea relației de strânsă legătură pe baza dependenței economice

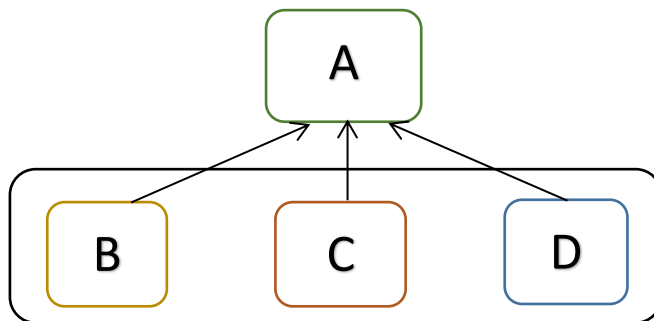
Scenariul E1: Cazul principal

Banca are expuneri față de toate entitățile enumerate mai jos (A, B, C și D). Entitățile B, C și D se bazează, din punct de vedere economic, pe entitatea A. În acest caz factorul de risc subiacent pentru bancă este, în toate cazurile, entitatea A. Banca trebuie să formeze un singur grup de clienți aflați în legătură cuprinzător, nu trei grupuri individuale. Este irelevant faptul că nu există nicio dependență între entitățile B, C și D.



Scenariul E 2: Variantă la cazul principal (fără expunere directă față de sursa riscului)

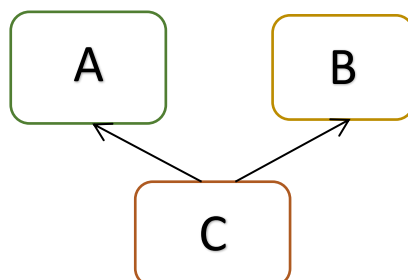
Există o cerință de grupare chiar dacă banca raportoare nu are o expunere directă față de entitatea A, dar este conștientă de dependența economică a fiecărui client (B, C și D) de entitatea A. Dacă eventualele dificultăți de plată pentru entitatea A sunt contagioase pentru entitățile B, C și D, toți vor întâmpina dificultăți de plată, dacă entitatea A are probleme financiare. Prin urmare, aceștia trebuie tratați ca un singur risc.



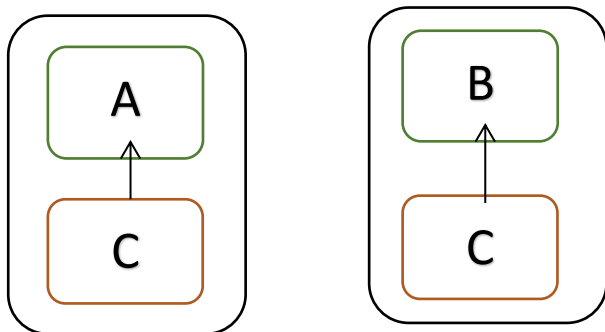
La fel ca în scenariul E 1, faptul că nu există nicio dependență între entitățile B, C și D nu prezintă relevanță. Entitatea A determină cerința de grupare, deși nu este un client în sine și prin urmare nu face parte din grupul de clienți aflați în legătură.

Scenariul E 3: Grupuri suprapuse de clienți aflați în legătură

Dacă o entitate este dependentă economic de alte două (sau mai multe) entități (se va ține cont de faptul că dificultățile de plată ale uneia dintre celelalte entități (A sau B) ar putea fi suficiente pentru ca C să se afle în dificultate),



aceasta trebuie inclusă în grupurile de clienți aflați în legături aparținând ambelor (tuturor acestor) entități:

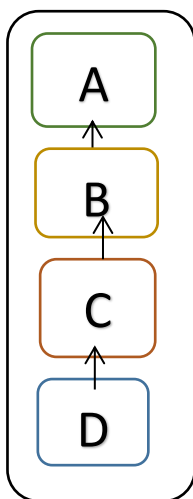


Argumentul că expunerea față de entitatea C va fi luată în considerare de două ori nu este valabil, deoarece expunerea față de entitatea C este considerată un singur risc în două grupuri separate. Limita expunerilor mari se aplică separat: o dată în cazul expunerilor față de grupul A/C și o dată în cazul expunerilor față de grupul B/C.

Deoarece nu există nicio dependență între entitățile A și B, nu trebuie format niciun grup cuprinzător (A+B+C).

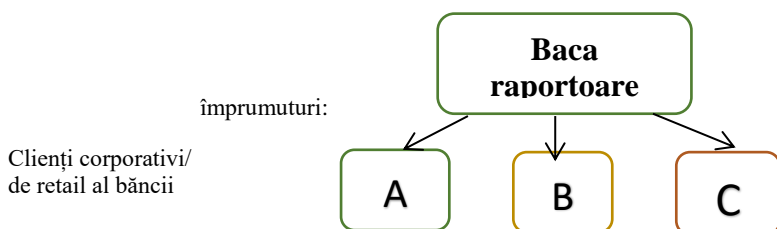
Scenariul E 4: Lanțul de dependență

În cazul unui „lanț de dependență”, toate entitățile dependente economic (chiar dacă dependența este unidirecțională) trebuie tratate ca un singur risc. Nu ar fi potrivit să se formeze trei grupuri individuale (A + B, B + C, C + D).



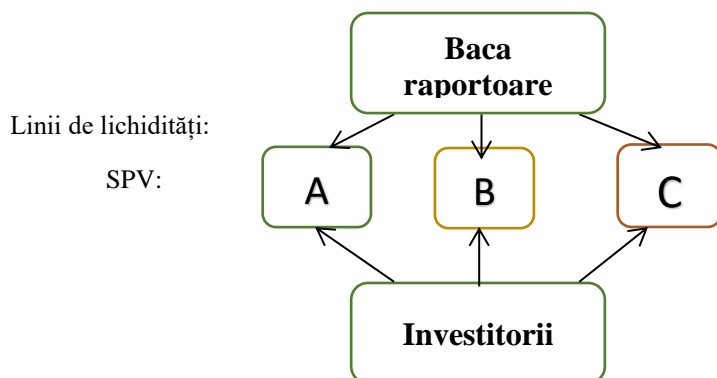
Scenariul E 5: Instituția raportoare ca sursă de finanțare (fără cerință de grupare)

În următorul scenariu, instituția raportoare este unicul furnizor de fonduri pentru trei clienți. Nu este o „sursă de finanțare externă” care conectează cei trei clienți și este o sursă de finanțare ce poate fi înlocuită în mod normal.

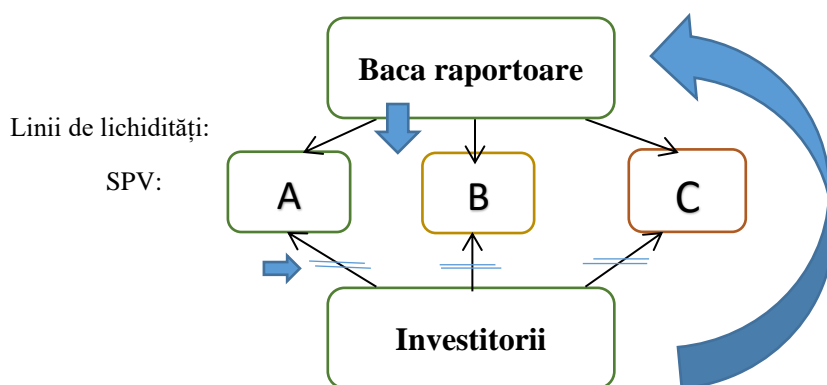


Scenariul E 6: Banca raportoare ca sursă de finanțare (cu cerință de grupare)

În următorul scenariu, instituția raportoare este furnizorul de lichiditate pentru trei SPV-uri sau entități - vehicul (structuri similare):



În acest caz, banca însăși poate constitui sursa de risc (factorul de risc subiacent).



liniile de lichiditate sunt trase simultan

evaluarea negativă/percepția de către investitori a situației de lichiditate a instituției raportoare

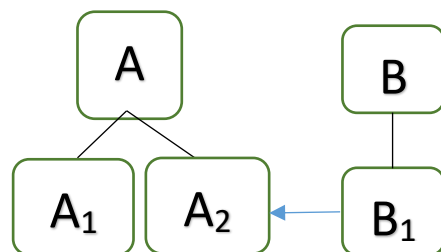
investitorii se retrag din SPV

În scenariul de mai sus, nu contează dacă liniile de lichiditate sunt direct către SPV sau către activele-suport din cadrul SPV; ceea ce contează este faptul că există probabilitatea ca liniile de lichiditate să fie trase simultan. De asemenea, diversificarea și calitatea activelor nu sunt considerente în acest scenariu și nici sprijinirea pe investitori în același sector (de exemplu, investitorii de pe piața ABCP), deoarece conceptul de un singur risc este creat de utilizarea unor structuri similare și de sprijinirea pe angajamente dintr-o singură sursă (adică banca raportoare ca inițiator și sponsorul SPV).

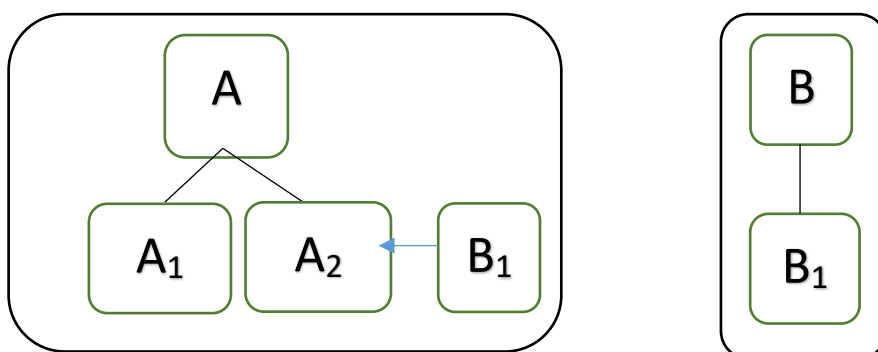
Secțiunea 3 Raportul dintre relația de strânsă legătură prin control și relația de strânsă legătură prin dependență economică

Scenariul C/E 1: Cazul combinat de control și dependență economică (dependență unidirecțională)

În următorul scenariu, banca are expuneri față de toate entitățile menționate în diagrama de mai jos. Entitatea A deține controlul asupra entității A1 și A2, iar entitatea B deține controlul asupra entității B1. Mai mult decât atât, entitatea B1 depinde economic de entitatea A2 (dependență unidirecțională):



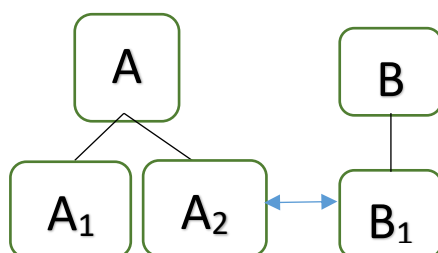
Cerința de grupare: În acest scenariu, banca trebuie să ajungă la concluzia că entitatea B1 trebuie în orice caz inclusă în grupul clienților aflați în legătură ai entității A (grupul constând astfel din A, A1, A2 și B1), precum și ai entității B (grupul constând astfel din B și B1):



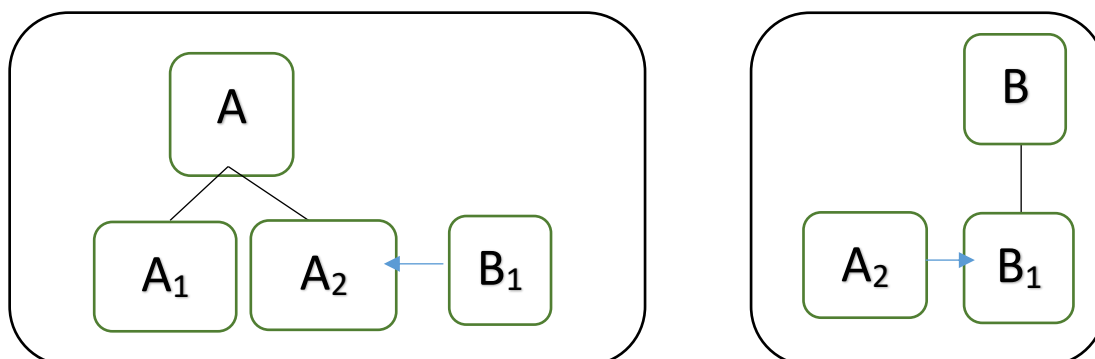
În caz de probleme financiare pentru entitățile A, A2 și în cele din urmă B1 vor întâmpina, de asemenea, dificultăți financiare din cauza dependenței lor juridice (A2) și, respectiv, economice (B1). Formarea a trei grupuri diferite (A + A1 + A2; A2 + B1; B + B1) nu ar fi suficientă pentru a cuprinde riscul provenit de la entitatea A, deoarece entitatea B1, deși dependentă de A2 și astfel de însuși A, ar fi extras din conceptul de un singur risc al grupului A.

Scenariul C/E 2: Cazul combinat de control și dependență economică (dependență bidirecțională)

În acest scenariu, dependența economică a entității A2 și B1 nu merge într-un singur sens, ci este reciprocă:

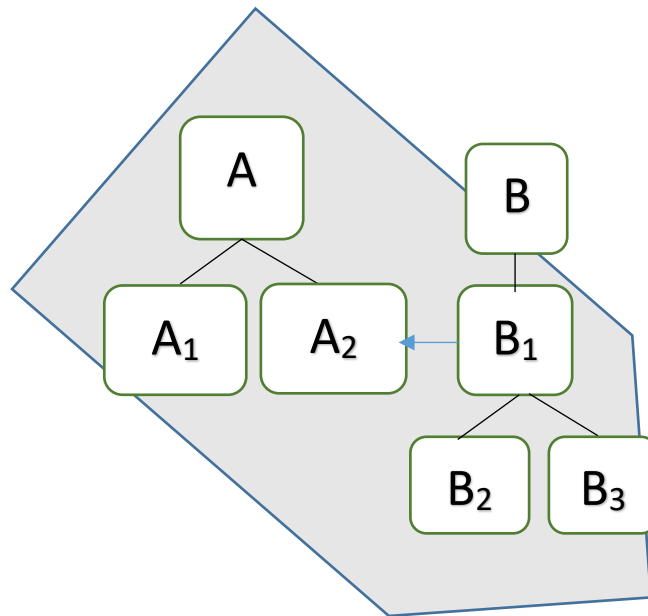


Cerința de grupare: entitatea A2 ar trebui să fie inclusă suplimentar în grupul B, iar entitatea B1 ar trebui să fie inclus suplimentar în grupul A:

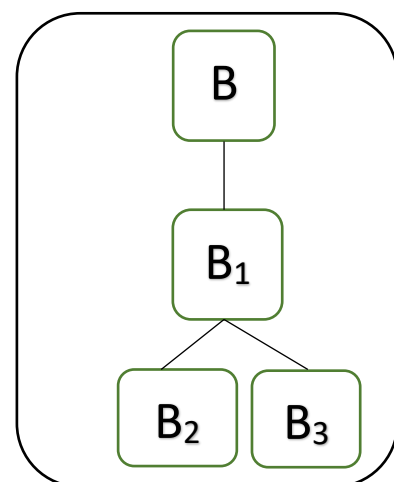
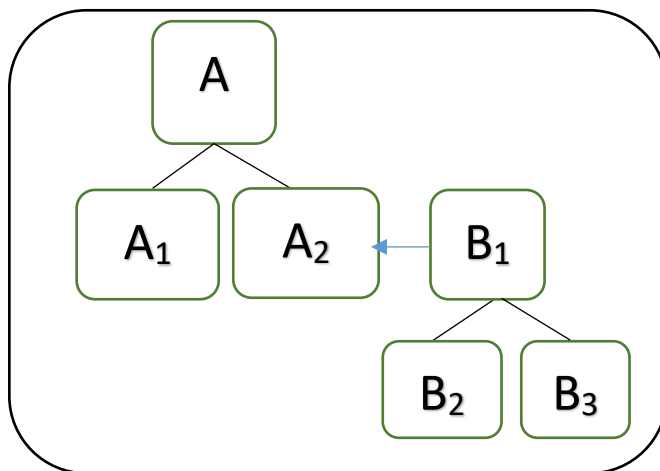


Scenariul C/E 3: Contagiune în aval

Într-o variantă a scenariului C/E 1 de mai sus, entitatea B1 deține controlul și asupra altor două entități (B2 și B3). În acest caz, dificultățile financiare ale lui A se vor propaga prin A2 și B1 până la cele două filiale ale lui B1 („contagiune în aval“).

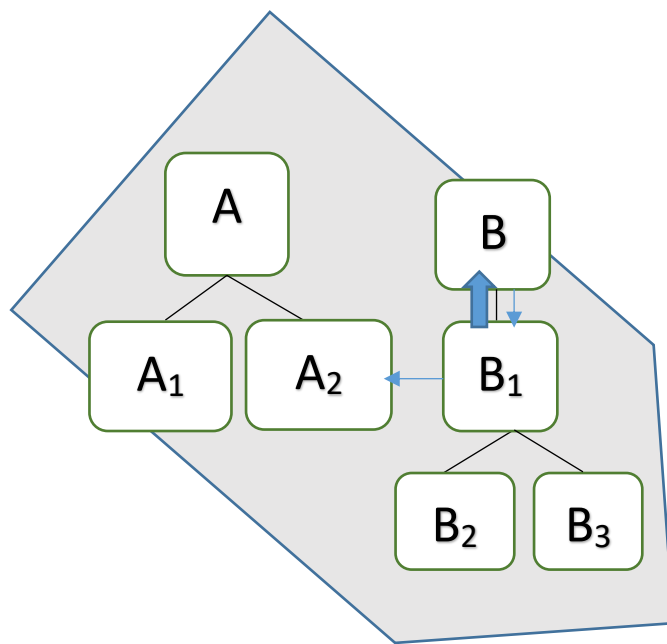


Cerința de grupare:



Scenariul C/E 4: Contagiune în amonte

Relația de control dintre B și B1 nu determină automat includerea lui B în grupul clienților aflați în legătură ai lui A, deoarece este puțin probabil ca problemele financiare pentru A să ducă la dificultăți financiare pentru B. Totuși, entitatea B care deține controlul trebuie inclusă în grupul lui A, dacă B1 reprezintă o parte atât de importantă a grupului B, încât B să fie dependent economic de B1. În acest caz, dificultățile financiare ale lui A vor continua nu numai în aval, ci și în amonte până la B, determinând dificultăți de plată pentru B (adică toate entitățile formează acum un singur risc).



Cerința de grupare:

